

Šípová ružička, čo sa nerozvíjaš

♩ = 90

Dolná Ždaňa, Pohronie
zapísal Rudo Veselovský

Ší - po - vá ru - žič - ka, čo sa ne - roz - ví - jaš,
pre te - ba šu - haj - ko, že k nám ne - cho - die - vaš.

2. Ked' som k vám chodieval, vždycky si plakala,
[:bielym ručníčkom, očká utierala.:]

3. Očká utierala a ronila slzy,
[:milovali sme sa ako dva holuby.:]

4. Ako dva holuby, ako dve hrdličky,
[:dávali sme si my, falošné hubičky.:]

5. Falošná hubička, falošná láska tvá,
[:nebudem ti verný, až bude ohláška.:]

6. Až bude ohláška, v horoždánskej fare,
[:potom budem volať, tvojho brata švagre.:]

7. Tvojho brata švagre, sestru švegeriňa,
[:podajme si ruky, budeme rodina.:]